

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 8 ft.
Fél évre . . . 4 " "
Negyed évre . . . 2 " "

Hirdetéseket és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal részlelt átjegyzésként számít.

Kiadó hivatal:
Nadasch, Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatás a városház épületben, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

ZOMBOR és VIDÉKE.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és SZÉPIRODALMI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI DÍJ,
száraz postán küldve:
Egész évre . . . 8 ft. 60 kr.
Fél évre . . . 4 " 30 "
Negyed évre . . . 2 " 15 "

Hirdetéseket lapunk számára a fővárosi valamint minden nagyobb külföldi hirdetési irodák elvállalnak.

Szerkesztési iroda:
Sület-utca és a csendes-utca sarkán. Hofneder-főházban hová minden a lap szállítását rószat illető közlemények küldendők.
Bármelyik városban megfordulnak az iratoknak a címzettnek a címét meg kell adni.

Megjelenik minden héten kétszer: Vasárnap és Csütörtökön.
Egyes szám ára: 10 krajczár.
Minden csütörtöki számhoz egy féltre terjedő könyvalakjában nyomott „regény-csarnok” csatolattal mellékelik gyantát.

Előfizetési felhívás

„ZOMBOR és VIDÉKE”

II-ik évfolyamára.

Nagyérdemű közönség!
A „Zombor és Vidéke” első mutatványzáma 1881. évi december hó 17-én látott napvilágot, attól fogva a jelen évi végéig hetenként kétszer, vasárnap és csütörtökön jelené meg, a közönség mindig növekvő figyelmé és elismerése kísérte működését. A jövő 1883-ik évben lapunk már háromszor hetenként fog megjelenni, u. m.: **vasárnap, kedden és csütörtökön.**

E haladásunk míg egyrészt arról tanuskodik, hogy olvasóink folytonos szaporodása mellett az igények is növekednek, másrészt annak bizonyítékul szolgálunk, hogy mi nem riadunk vissza semminemű áldozatok meghozatalától, melyekkel a növekvő igényeket kielégíthetjük.

A „Zombor és Vidéke” mint eddig, úgy ezután is hű tükre igyekszik lenni Bács-Bodrogh megye kulturális életének, törekvéseinek, elért sikereinek. Szorgos szemekkel igyekszik megfigyelni a megye legkisebb helységében is a jelentőségesebb mozzanatokot, melyeket hűségesen följegyez, elismerve az érdemet, ostromozva a viszályszálakat.

A „Zombor és Vidéke” nem bérlet eszközé pártnak, klikknek, kasztnak. Függetlenül, meggyőződésének oszinteségével, — fölülemelkedve minden pártérdekekön óhajtja a fölmerülő eszméket és tényeket megbírálni.

Mint ilyen, hivatást tölt be s törekvése oda-irányul, hogy olvasói elismerését kivigya.

A ki Bács-Bodrogh megye kultur-életét, az itt folyó eszme-harcokat, a haladás küzdelemteljes vívmányait, az akadályokat, melyek minden nemes törekvést ellensúlyoznak, a szembenálló pártok, klikkek, kasztok csatáját, társadalmunk jelenségeit mint megyebeli polgár figyelemmel óhajtja kísélni, azokból objektív, elfogulatlan ítéletet levonni: bizonyára előfizetőink soraába áll, hogy elősegítse kétségtelenül nemes inteniókat, hogy közelebb segítsen ezelnak eléréséhez. Nem diészkünk azzal, hogy mi elveink-, czéljainkunk megfelelünk; de azt önérzettel állíthatjuk, hogy iparkodunk a kitűzött zászló feliratát megvalósítani.

Programunk:
A haladás!
Hogy első helyen e megye kormányzóí önérzetes, független gondolkodású, hazafias szellemű, igazságos egyének legyenek!

Hogy társadalmunk megtisztuljon a zavarosban halászni akaró, mindenütt mételety hintó, fajjigyalóletet terjesztő elemektől.

Hogy Zombor sz. kir. város s e megye városaiton, nagy és kis községeiben a közigazgatási autonóm kormányzat körében a visszaélések, igazságtalan, előítéletes törekvések lelézástassanak.

Ezek a mi irányelveink!

S ha e komoly, hivatásszerű feladatunknak erőnköz képest csak némelig is megfelelünk, nem feledkezünk meg egy lap feladatával szoros összeköttetésben álló ama közeletességünkről sem, hogy olvasóinknak mindig szórakoztató, tanulságos olvasmányokat nyújtunk.

Levelezőkkel bírnak e megye minden helységéből, kik bennünk a történetekről lehetőleg gyónsan s kimerítően értesítenek Szépirodalmi rovatunk mindig eredeti dolgozatokat tartalmaz. S ennek beigazolására szolgál a lapunk jelen évfolyamához csatolt minden héten mellékelik gyantát megjelent „Asszonyok búné, férjek átka” című két kötetes regényünk. Novella-tár rovatunkban eddig a következő eredeti beszélek jelentek meg: „A szultán haragja.” Amananthól. „Jégvirágok.” Winternitz Imától. „Letépett bilim” R. J.-tól. „Miczike szerelme.” M. M. től. „A nagyvárosi életből.” Villám Sándortól. „A sötét világgrészen át.” Forradalom alatt és után.” Müller Gyulától. „Hogyan került meg a végrendelet?” Rónaszéki Gusztávtól. „Eszike.” M. Gy.-tól. „Kikből lesznek a virágáros lányok?” M. Gy.-tól. „Egy derek apa.” Reiner Ilonától. „Az apáca.” Kallisztóztól. „Két szék közt a pad alatt.” Rónaszéki Gusztávtól. „Feneketlen örvény.” Arany Dézostól. „Egy nap Arany Jánosnál.” Jókai Mórtól. „Miska bácsi tromplja.” Rónaszéki Gusztávtól. „Kis táncosnő.” Barcz Gézától. „Délbáb.” Winternitz Imától. „Bosszuálló Jehova.” Bányai Gézától stb.

Tárcaínkunk csaknem minden száma egy-egy eredeti vagy fordított költeményt, karcolatokat, rajzokat, báltudósításokat stb. hozott. Ezek után bizalommal fordulunk a n. é. közönséghez, kérve nagyrabecsült bizalmát s támogatását.

A háromszor hetenként megjelenő „Zombor és Vidéke” előfizetési ára helyben a régi marad, csupán vidéki előfizetőinknél voltunk kényyszerítve az előfizetést 40 krajczárral felémelni a nagyobb postai költségek miatt. S e szerint:

A „ZOMBOR és VIDÉKE”

TÁRCZÁJA.

Hajadon hugom születésnapjára.

— 1882. december 12-én. —

Micsoda?... Tizenévezt!... Tyhú de megvénült! —
— Hiszen csak a minap ölemben csesztél,
Gyöngyö gyermekként, pizci piros ajkkal,
Tomzsi kis kacsokkal, valóságos angyal...
— Hiszen csak a minap jártál a „dadó”-ba,
Futkostal lílhevge udvarról-utczára,
Elkaptalák esókra, szedtelek ölembé,
„Erressz el csunya bá!” sivalkoddal egyre...
— Hiszen csak a minap rövid ruhácskáiban,
Fontoskodó képpel mindenütt lábatlan
Mindig utban voltál, losogtál-fecsegettél,
Tettet-vetted ezt-azt, toltbel kelletted...
— Hiszen még a minap kis lánytársak között
Kis kered báhúdra selyem ruhát öltöt,
Förtetek is neki s ottetek helyette,
Alttattatok aztán, szörnyen hízelkedve...
— És meg csak a minap vihogatok folyton
Minden apró-cseprű haszontalan dolgon,
Oszszesugdosztok — mind egy-egy csipetny! —
„Jaj de szeretnek már én is báiba menni!”
— Es lám csak a minap tizenhat esztendő
Hosszu ruhás letél, kalapos, nem kendős, —
Olyan furcsa volt az: nagy lány-számba vettek:
Veled olykor komoly szóba elegyedtek.
Halavány szép arczód egytől szögörb lett,
Okosabb a szemed, szemérmes lelked,
Karsu, mint egy tudor, könyü, mint egy lepke,
Itt-ott hű szívéd a bókákat leste.

Tyhú de megvénült! tegnapelőtt gyermek,
Tegnap meg lányka, kit könyv-kedvre öleltek,
Ma meg már hajadon, ma vagyon a napja,
Hogy belesoppentel már a tizenévelembé...
Hát már most énnekem hajadon hugom van;
Mit tegyek oromom avagy haragomban?
Lossak-e, fussak-e férjet fogni nekod,
Mert hisz tizenévele vagy s várni alj lehet...
Édes apám egy-e gyűjtés össze pénzt,
Édes anyam nyissa a ruhaskrónyét,
Kiroplúhess egy-e, mint a fók-feeske,
Szülői fészekből a világra — messze?...
En hajadon hugom, ünnepe ez most nekéd,
Nem illik, hogy én itt porlekedjem veled.
Születésnapodra vezessen jó szándék,
Egmem is meg mast is sok czifra ajándék;
Megtetve igaz és jó kívánásággal,
Így legyen az nagyon sok éveken által.
Nos hát ne maradjál és se igen hátra,
Elmondom mi az én szívem kívánásága,
Meglásd, hogy jó lesz az, mindennapi álmód;
Hallgassd meg Jehovám, te a ki berávidot:
Ennek a kis lánykának, hajadon hugomnak
Valahonnan egy szép végszót hozzanak,
Alig hogy ráerceden, mindjárt megszeresse,
El se hagyja aztán soha ez életbe...
Csapjunk aztán ország- és világra szelöt
Olyan lakodalmat, a milyem még nem vót.
Egy szo anyj, mint száz: köszöntelek hugom!
A jövő notámant esküvődre fujom.

A vörös sapka.
(Eredeti népszimű 3 felvonásban, írta: Vidor Pál. — Először adattott Zomborban 1882. évi december 17-én.)
A „Falu rossza” óta a népszimű talán a legkuliváltabb drámai műfaj széles Magyarországon. Iskolás

diák, színész, ügyvéd, lapszerkesztő, poeta mind meg akar birközni ezzel, mintha talán a legkönnyebb volna. Bizonyos is, hogy minden műfaj nagyobbiművő írni qualifikációt követel, de költői tehetségét, szimpadimeretét egyik se tobbat, mint a népszimű. Látsszolgok könyvérség az, mely a népszimű-gyártásra ösztönzi a sok „félreismert langész”-t, valójában talán éppen a legnehezebb műfaj, ha sajátos kellekét nem önmagunkból, hanem pusztá tanulmányból akarjuk meríteni. Az az írői qualifikáció, melyet egyéb drámai műfaj inkább követel meg, mint a népszimű, abban áll, hogy a költő univerzális s alapos műveltséggel, tanultsággal rendelkezék, ismerje a világirodalmat annak legtagabb értelemben, ide számítva még az exakt tudományokat is, nyelvészetet s mindent a mivel csak művelt ember foglalkozni szokott. S így míg Shakespearenek egy tragédiája megalkotásához a törtelnelem, korrajzok, helyismereteken stb. kívül phisikára, meteorológiára, geológiára, vagy talán orvostanra is terne zetrágra is szüksége lehetett, addig a népsziműiro a népszerűeten kívül egyedül az istenadta költői tehetséget hívja segítségül. Nem is akar a népszimű nagy eszmekek, nagy igazságokat hirdetni: a szenvedélyek hatza nincs is oly hatalmas vonásokban föltüntetve, mint a drámakban. Ugyszólván primitív kifejezéseiivel találkoznak ott az erzeimekek. Olyan csendes, úde, kies oaz az az iródomlom vegtelen világában. De ezt a csendet tudni kell megözlőlni, ezt az údeséget a költsézet varaszavall meg rállelni, a kies oazt valóban annak kell festeni. Ez az a mi oly kevéseknek sikerül. A legtöbb a helyét, hogy a csendes, úde, kies oazba vezetne, zápos, fojó, szemetes kloakába vezet, a hol egyedül tudord tud gerjeszteti. A helyét, hogy a

Helyben:	Vidékre:
Egész évre . . . 8 ft	Egész évre 9 ft — kr.
Félévre . . . 4 "	Félévre . . . 4 , 50 "
Negyedévre . . . 2 "	Negyedévre 2 , 25 "

A midőn még tisztelettel fölhiujuk jóakárunkat, ügybarátainkat, hogy lapunkat ismerőseink körében terjesztési ne terheltessek, maradtunk

Zombor, 1882. évi december 21-én

hazaifás tisztelettel

Müller Gyula
a „Zombor és Vidéke” szerkesztője.
Nadasch, Muzsik és Partlics
a „Zombor és Vidéke” kiadói.

Zombor sz. kir. város törvényhatóságának rendkívüli közgyűlése.

— 1882. évi decz. 19-én. —

Hoffman Mihály a főispán távollétében elnöklő polgármester középszámu jelenlével mellett pont 10 órakor nyitotta meg az ülést.

A rendkívüli közgyűlés egydéli tárgya ugyazólvan a bor- és husfogyszási, és a cukor- és kávé fogyszási adó megváltása volt. Előzöleg egy téves közgyűlési határozat lett kijavítva.

A mult közgyűlésen u. i. Nikoils volt biz. tag helyébe új választás rendeltetett el, jöllehet már 1880-ik évben megtörtént az, s e szerint jelenleg a Cservenkában csak egy tag választadó. A közgyűlés e tévedést tudomásul vette.

Elnöklő polgármester rátér aztán a gyűlés fontjelzett tárgyára.

Előadja, miként a mult közgyűlés öt kiküldötte, hogy a bor- és husfogyszási, valamint a cukor és kávé fogyszási adók megváltása érdekében a magyar kir. pénzügyminiszterummal tgyen lépéseket. Ő azt megtegte kedvező eredménnyel, mint később a szegedi pénzügyigazgatóság táviratlag értesít, hogy t. i. az elöb említett fogyszási adó 39,000 frtért, az utóbbi pedig 9,700 frtért váltható meg. Ennek meg nem történhetése esetén pedig az említett fogyszási adók árverés utján fognak bérbeadattni. Az also árverés októberben lett meg megtartva, de három napon át nem akadt árvezo. A szabályok szerint ezen adónemek behajtása a törvényhatóságra hárított volna, de — nem tudni, mi okból, — ez nem történt meg. A pénzügyigazgatóság elonyt adott a bérbe vevokek, a mennyiben megengedte, hogy a két említett fogyszási adó külön-külön is bérbe vétethessék, ellenben a városnak mind a kettőt meg kell váltania.

Jöllehet a város alkudozása kezdetén a pénzügyigazgatóság 56,947 frtot követelt, később 46,700 frttal is megelégedett volna, a polgármester nem tartotta elonyosnek az alkut megkötés stadiumába vinni, mert nézete szerint a bor- s husfogyszási adón talán nem vesztene a város, míg az utóbbin bizonyosan veszít. A második kérés is kituzett tehát novemberben, s ekkor a kiküldetési ar az el-népet mutatná, a csocseleket mutatja. A helyett, hogy eredeti magyar néptyusokat mutatna be, s alakját rajzolja le nepeknek. Nehéz ott a mélyben, a hol sár, piszok, goroggy veyül egybe a drága gyöngyöt megtalálni. S azért, ha találkoznak igazán hivatott népszámlálóival, ha valóban élvezet az bennük a népszámláló kies özazba, felkesztésünkkel nem lehetünk fukarok s az elismerést tele marokkál szórjuk. Ilyen népszámláló „A város sapka”, melyet Vidor Pál a népszínház ismert, de az irodalom egészen ismeretlen alakja ir meg.

Megvan e népszámban mindaz, a mit korunk alkig kielégíthető kritikusai követelnek. Tetőtül-talpig sikerült munka. Minden izeben az, a minek lennie kell. Ujak az alakok, új az alapezés, új a esemény, s az egész bizonyos eredeti zománc veszi körül, magyaros humor tölti el, hogy a kritika elismerésnél egyebet ne mond-hasson. Az egyszerű mese, melyben alk találunk valami erőtett epizódot is, könnyen folyik, s mindig előbbre-előbbre halad, folyton ebbre tartva a figyelmet, sehol se vályan unalmasa.

Ambros Janos a fővárosban találta meg elede párját Terezen, a kivel mint paradés kocsis ismerkedett meg. Tereze alajában véve jó leány volt, de hát a fővárosban, hol annyi csalárd kísérti a szép, fiatal lányokat, o is aidozta azt a csabárd amútasónak, s midőn Jánossal megismerkedett, megszerette, sőt általa meg is keretett, részint a szégyen, részint szerelme vitte rá lelket, hogy János elől elnyitja szerencsétlen első viszonyza gyámölcsét, a kis Irma.

Jánosnak jól folytak dolgai, nőül vette Terezt s hazá ment talára öreg édes apjához, gazdálkodni. Egyetlen egy öreg hibában szüved a mi Jánosunk, hogy t.

sore nézve 31,000 frt, az utóbbira nézve 11,000 frt volt, összesen 42,000 frt

December 6-án ismét árverés tartott, még pedig növekedett kifizáltási ár mellett. Két bérlő jelentkez, kik közül az első idevaló lakos a bor és husfogyszási adóért 35,100 frtot, a cukor és kávé fogyszási adóért 8,500 frtot ajánlott, a másik idegen az előbbirt 38,600 frtot, az utóbbirt 8,300 frtot ajánlott.

Az árverés nem vezetett eredményre. A polgármester az azzal végzi jelentését, hogy jó lesz higgadtan megfontolni a dolgot, mert könnyen lehet, hogy ez adók megváltásával a város olyan terhet ró magára, mely a jövő évi költségvetésben kiadásképp nem fordul elő, s mindazonáltal, ha deficit mutatkoznék, kiadássá válnék. Szerinte sokkal helyesebb, ha ez adók bérbeadattak, vagy behajtásul a városra bizatik.

Egyedül Bikár Simon ur szólott a tárgyhöz. Hosszasan fejtegetve az ügyet, míg egyrészt a polgármester ur fáradságos eljárásért elismerést szavazott meg, addig véleményét több okból nem tartotta elfogadhatónak. Nevezetesen kimutatta számokban, hogy mily teher volna az a város lakosaira, ha az említett adók bérbeadattanak, s a bérlők vennek meg a lakosokot nemcsak az adó mennyiségét, de azontólul illo hasznót is. Kombi-naciojza szerint a bérlőnek évenként 7—8000 frtnyi kiadása is van, fizeti a 39,000 frtnyi bért, s még 5—6000 frtnyi hasznót is akar s mégis bele mer vágni. Mért ne vehetné a város ezt a munkát vállaira, midőn a város 4000 frtnál több kiadást bizonyára nem költ a behajtásra. Világos döög, hogy midőn a bérlőnek 50—51,000 frtot kell megszereznie, a városnak ellenben 44,000 frtot, akkor közvetlenül, vagy közvetve 6000 frtot nyer. Olajtja, hogy a város fogadjja el a pénzügyigazgatóság ajánlatát.

Polgármester reflektál Bikár szavaira, kifejtentvén, hogy azon alap, melyből az indul, téves. Mert nem jelentkezett bérlő, a ki valójában annyit ígért volna, mint a mennyit a pénzügyigazgatóság követel. Ha tehát a bérlő nem mert annyit ígérni, világos, hogy vesztéségtől tart, a mint a város is attól tarthat. A két ajánlattező közül az jölvaló, a ki a helyi viszonyokat jobban ismeri, kevesebbet ígért, mint a másik. Ismételen felhívja a közgyűlés figyelmét e tárgyra, s kéri, hogy higgadtan fontolják meg a dolgot.

Bikár ur válaszol polgármester szavaira s azt mondja, hogy o is kello információkat szerzett, még pedig ugyanonnan, a honnan a polgármester ur meríté adatait. Nem tartja a dolgot főbőnjárnak s czélszerűnek völi, hogy a város kísértse meg ez adónem behajtását.

Polgármester ur szavazat alá bocsájtván a kérést, Bikár ur indítványja nagy szótöbbséggel elfogadtatott, s kimondatott határozatképp: **hogy Zombor sz. kir. város a bor és husfogyszási adót 39,000 frtért, a cukor és kávé fogyszási adót**

ellenben 9,700 frtért megváltja, s megbizza a polgármestert a szükséges lépések megtetelevel.

Több tárgya nem lévén, elnök az ülést 11 órakor bezárja.

S z i n h á z.

Szombaton december 16-án itt eloszor a „Hamedli patkányfogó”, nemtől forítottak: Tatrai Gyula és Bathory R. Mikály.

A látványos színművek manap csak aymjé tért hódítanak, mint az operette-ek. Szereti a közönség, s talán melióbb helyet is foglalnak el, mint azok. Olykor-olykor ugyazólvan megpihentetik velük a publikumot. A nagyok tragédiák házaságotöröcs drámák, rossz színművek után ugyazólvan phénelöl szolgált a szemnek egy látványos színmű megjelölése. Nincs ugyan komoly meseje, mint az rendezés a monda köröb van véve, s nem is gyönyörködtet egyeb, mint a romantikus változatosság, melynek ködében egy elér a tragikum, mint a komikum, persze hatvány vonásokban. A „Hamedli patkányfogó” elege ismert látványos színmű. Előadja azt a legnagyobb német színpadokon, s főleg a cirizusokban. Sok költség mellett, diszes kiállításnak ékeltust is csinálhat. Nálunk nem arott valami nagy sikert, mert bizon a kiállítás gyaró volt. Itt-ott enket is hallottunk, arról elmondhatjuk, hogy szép volt. Az összehatás pedig kielégítő közönségnek. A polgármestert Ujvárosi jászta nem sok nevetelő komikumot jeltve ki. Nyivai Irma a jászta dalnokot ugyesen jászta meg. A többi szereplők vajmi keves jót mondhatunk.

Vasárnap december 17-én „A város sapka”. A kritikai meilatást lásd tárgyszámomban. Kiso olyan előadás, melyhez éppenséggel semmi kifogás sem fér, igazamitva a zenekar ügyetlenekecsit s az enketek hángyszerepét. Minden szereplo külön-külön megérdemli a dícserezt. Székely (Ambros István) jól megszokta magát, de hangja s szemel talára váltottak. A gyors mozgás helyen volt, mert az öreg Ambrosnál a szerző is elakarja hatolni, hogy szereti magát fiatalnak fölfontatni. Kelenme (Orszó) meg az öreg anyokát mutatott. Kiss Sándor várakozása fölül alakította Janost, a darab loset. Ugyazólvan minden jelenete sikerült. Kolozsvári (Tereze) csak most indult föl térségéből, mely jätelen éppen nem volt (szereplote), Bodor (Juzsika) kedves jelenésg volt. Mintha csak neki írta volna Vidor e szerepet, leszámlálva enket, mely mi fogadás vajmi keveset ér. Tiszta (Szel Matyi) egészen méltó párja volt Bodornak, meg az enketet se veve ki. Az ő hangja kvalifikálatlan. Itt-ott eseng, itt-ott rezeg, majd rekedt, majd tiszta egészében voze az öreg Gaspárt illeti meg, a kírol többet nem várhatunk. A nelleszereplők közül Ujvárosy arott tapot Szurok csizmadia szereplében.

H I R E K.

Az Arany Jánosnak emelendő szobor javára ma tartatik meg a makedelovládassal egybekötött hangverseny. Ezzel egyidejűleg meg kell emeltetnünk, hogy a rendező bizottság a lapunk 101. számban tett megjegyzéseinkre jónak látta a „B—” című helyi lap 53. számban reflektálni. Úgy tetszik nekünk, mintha a rendező bizottság rossz néven venné, hogy mi a hangversenynek világitás hiánya miatti elmaradását nem helyeseltük. Pedig maga sem helyeselte, mert — mint a „nyilatkozat”-ból megadtuk, minden utat-módot megkísérlelt, hogy a hangverseny megtartassék, mely nem is egyben mult, mint hogy a színházi részv. társízigazgatóság egyik — követelt eljárása szerint **intendánsi szerepen forgo tagja**, a „helyettesítő petroleumvilágitást egyenesen megtagadta.” E szerint hát igaz ugyan az, hogy a rendezőség nem hibáztatható, s hogy mi tevesen okoztuk a rendezőség, de hát vajjon kell-e azt nekünk okvetlenül tudni,

i. felti a feleségét. Hogyne feltené, ha szereti, s hozzá még ha szép is. A fővárosban sok szomorú tapasztalatot szerzetett könnyűnél lányokról, feleségül nem olyant óhajtott, ha mindjárt onnan hozta is. De nincs valami természetesebb annál, hogy a ki nagyon sokszor új találta, hogy a lányféle könnyen hajlik a rosra, annak jozan észvel hajos elhinni, hogy az ő felesége az egyedül kivétel, mikor szerinte valamennyi egy hurot pendül.

Alig ternek haza talára, éppen kapora, mert a 70 éves István, az apja, aranylakodalmát öt 68 éves elote parvajal, a kit mag is ifjú hevel szeret, midőn János észreveszi, hogy felesége Fesus Mihály huszárkaplarral bizalmasan beszélgetett, s azután nagyon fel volt indulva. Gyauyalt megerositi az is, hogy az aranylakodalmas templomi ünnepeyrol feltékenységtől üzítve haza jölök s otthol találja feleségét, a ki csokorra Fesussele beszélgetett ott, barha már Fesus akarta el is tavoztati, de egy város sapka ott a szobában feledjodott, tán a sietésben maradt ott, hogy mindent bebizonyítson Jánosnak, a ki a szerelemleites ugyis vakka tett. Lehet-e maskent, mint hogy a kaplar s felesége között tilos viszony van? Ezt bizonyítja az asszony nagy ijedeleme. Mért is ijedne meg, ha nem ugy volna. Hogy Tereze csak azért beszél Fesussele, mert az Amko hűségnek a jegyese, annak az Anikonak, a kinel az ő Irmaja olyformán rejtözik, mintha Amko gyermeke volna, s végül annak az Anikonak, a kírol Fesus most azt beszél, hogy utban van haza fele, mert János titkon, neje megiepetésére, oda hivatta kis lányostul együtt, hogy az anyaszív s nem a család hitves gonosz szive kívánja e taláikat: honnan is tudhatta azt János? Kesz a veszedelme. Oda a boldogság. A feltékenység most teljes erejével tör ki. Ja-

nos keresi a csabót. Hasztalan mondja neki a kis Juzsika, hogy az a város sapka úgy került a hazba, hogy o arra a leszakadt gombot akarta tavarrni, hasztalan beszélnek az agg szülök, a kiknek lakodalmas ünnepej így megzavarodott, mind hiába! Nincs tánc, nincs muzsika, söt az egyházi se gyujtotta meg a 24 gyertyát az oltáron, mert hisz minden felbenszakadt. S közepette e kinos állapotoknál megjön az Amko, megjön a kis Irma, s mi több: megjön Fesus: kaplar is.

Janos mintha csak lapja volna a szenvedély kezében, egyszerre hanyatik a magasból a mélybe. Megtudja, hogy Fesus nem az ő felesége, de Amkót szereti, tenál feltékenységenek nem volt alappa, de megtudja legött, hogy a kis Irma nem Amkó, de az ő felesége törvenytelen gyermeke. Csobórol-vödörbe. Hát akkor az ő felesége csakugyan olyan könnyeimű leányzó volt, mint a többi. Ott a fővárosban esait és megalatott. Végre hajóában megfogta ot, — a ki valójában szereti, a kinek pedig éppen ezért gyölnie kell. El vele! Ne lássa soha!

S elüzi magától. Azután, mint általában a nép nátemi szokta, borba öli bánatát. Már-már rálep arra a szomorú osványra, melyen elmarad ifjúság, erő, vagyon, minden, mely a kétségbeeséshez vezet. Öreg édes apja ez alatt a szegény Terezt Amkóval s a kis lánnyal együtt a tanyán orzi s nagyon reménykedik abban, hogy ha még megdobogtat Teréznek. Hiszen Tereze még sem olyan, mint a többi. Teréznek összes búja az, hogy hitt, s vegre is a mi volt — volt, most pedig testestül-lekkestül jó no.

Éppen reggeliz tartó korhelykedésből tér haza Janos, vele van a bakter, a csosz s Szurok csizmadia,

hogy itt egy intendáns kénye-kévé szerint rendelkezik színházunk fölött? Mi csak azt tudjuk, hogy a hangverseny a világitás hiányában maradt el, mint a hogy a falragaszok azt hirdették. Most miután a t. rendező bizottság „nyilatkozott”, a mivel nézetünk szerint tartozott is, — tisztában vagyunk a dolg iránt, s míg egyszerűen a rendezőség ellenében tett megjegyzéseinket rekviráljuk s beismerjük, hogy az mindent megtejt az ügy érdekében, a mi csak hatalmában állott, másrészt arra kérjük a színházi részvénytársaságot, hogy legközelebb megtartandó közgyűlésén legyen szives a „követelt eljárása szerint intendáns szerepben forgó tagot” vagy valójában „intendáns”-ul ki nevezni, a mi az eddig „követelt eljárása szerint” éppen nem volna óhajtható, vagy más valakit ily minőségben megbízni, hogy adandó alkalommal ilyen kellemetlen incidensek elő ne forduljanak.

Világítás-krízis a zombori színházban. Országvilág halál és esodál! A zombori színházban f. hó 19-én, most már 3—4-ed ízben alusznak ki a gázlámpák, s a már összegyűlt közönség nem kevesebb boszankodva baliag hazá. Majd a gép hiányos, majd a szesz fogy el, s végre megérkezik a gázolin, hogy a lámpák annak dacára is kialudjanak. A közönség kitörése egészen jogosult. Itt vajon meddig lesz még a közönség kitéve ilyen kellemetlen fölültetéseknek?

Megszűnt a világítás-krízis a zombori színházban. A színházi részvénytársaság derek, fardhatatlan elnöke Szemzo Gyula ország. képviselő f. hó 20-án d. e. összehívta az igazgató-választmányt, s az daczára Barthal ur ellenkezősének elhatározta, hogy a színház — míg a gazvilágítás helyre nem állítatik — petroleum-lámpákkal világított meg. A sebtiben fölágatott petroleum-lámpák már 20-án este égetk színházunkban s talán különb szolgáltatott tettek, mint a gázlámpok. Baj se történt, mint azt egyesek mindenáron meg akarták jósolni. A színház igazgatói — úgy értesülünk — kártérítést követelnek a színházi részvénytársaságtól a veszteségeikért, melyeket a pár napi világítás-krízis alatt szenvedtek. Helyesen, mert erre a részvénytársaság moraliter is köteleze van.

A belügyminiszter rendeletet adott ki, mely szerint a Párisba utazni szándékozó hadköteles korbán álló egységek és a tényleges szolgálatban nem álló szabadsággolt katonák részére, ha azok vagyontalanok, külföldre szálló utlevelre ajándékot ne adassanak.

A zentai „Athletikai klub” alapítókéjének gyarapítása czéljából 1883-ik évi január hó 9-én a városi nagyvendéglő dísztermében táncgyűlémet rendez. — Felülítések köszönettel fogadtatnak s nyugtazásuk hírlapilag eszközöltetik.

Szabadka város községülése 27445 fnt 90 krt szavazott meg jövő évre a városi főgymnasiumra.

Gyalvay András zentai lakos 17 éves fia folyó hó 9-én felakasztotta magát. Tettenek oka mindaddig ismeretlen.

Azok pálinkát, kenyeret s szalonát követelnek, János az alatt leborult az asztalra. Elhunyja az álm. Az öreg Ambrus István s felesége aztán elűzik a hivatlan vendégeket, aludni hagyják a hűt, kihez a később a kis Juczikát küldik, hatha megvigasztalja. A kis ártatlan leány csacsogása csak jobban fölingerli a szenvedélyes embert. Jön az anyja, tan az többet tud.

Gyengéd szavaival iparkodik szívéhez férkezni. Edes az anyai szózat, de azért János szívét az se veszi meg. Az öreg Ambrus is rákéri a békítő szót. Tan neki sikerült. Téli a fájalmas sebeket, hogy heggessze. János csak nem hallgat a szóra. Akkor aztán egy piczi kis angyal jön a szobába, azt vezetik János elé, hogy a mit Juczika, az anya, az apa nem tudott véghez vinni, vigye véghez ő: békítse meg sórsával a meghasonlott embert.

János haraggal tekint az ártatlan gyermek arcába. Hiszen az az oka mindennek. Az ő boldogságát az a piczi gyermek zavarta meg, hogy ne gyűlölné azt! Rá néz haraggal! . . . A kis ártatlan lányka arcán a mienny tisztasága honol. János úgy érzi, miutha egy eddig nem is sejtett érzelem venne erőt lelken . . . nézi . . . nézi a gyereket, a ki azt gyógyí, hogy: hiszen nekem nincs edes apám!

Arra a kis gyermekre nehezedik hát az ő haragjának veszes fellege; vagy böcsőmatának boldogsága vegye-e körül?

Nem lát többé. Szemeit ellepi a nehez könnyű. Fölkapja azt a kis angyalt s odaleti gyengédien a szívére.

Az a kis gyermek megtette azt, amire senki se volt képes.

A kibékülés aztán már könnyen ment. Ha már a gyereket szereti, ne szeresse az anyját is? Az anyját, a ki térdén állva kéri böcsőmatát? . . . Az anyját, a kit — mi tagadás — szeret, meg most is, csak úgy, mint előbb.

S ezzel meg van oldva az eszme. Költői foladát, megbirkoztak vele már sokan. A

A szegedi csendőrpáncsnokságnak jelentés tétetett, hogy Hodsághon Palits nevű csendő Csasztyay csendőrtársát megölte. A páncsnok részéről Miszuray csendőrhadnagy bizott meg a vizsgálat megejtésével.

Biklyen Brayer Félix ír. hitközségi tanító baromi erőszakot követelt el Klokher József ottani lakos 12 éves leányján. Fenyítő vizsgálat indított.

Czégbejegyzések. Berkovits Márk könyvnyomdász és papírkereskedő Kulán, — és Keile Lipót János rőfkereskedő Apatinban, — a zombori kir. törvénytéküél.

Az újvidéki nöegylet f. hó 26-án tombolával öszszekötött remiut lengett. A nemes czérra való tekintéttől a nöegylet a legkisebb adományt is — pénz, ruhámeniek, vagy tombola-tárgyak — köszönettel fogadja.

A bécsi hitel egylet Schwell Vince újvidéki kereskedő fizető keptelenségét jelenti.

Uj nemes. Dr. Ivánovich Pál bajai orvos, a megyei élet ismert férja, közpályán szerzett érdemi elismerésül Ö Felsőgtől a „magyar nemességét” kapta amaz engedély, hogy a „szentiváni” előnevet használhassa.

Gróf Zichy Jenő a magyar ipar egyik szőlője a napokban kiváló jelet adta nemes adakozó készségének. Az országház mult heti ülésén, a kokzotatási budget tárgyalása alkalmával az országos iparos-tanöczok oktatására o. é. 12 ezer forintot adományozott.

A budapest-zimonyi vonallal még sok a baj. Soha sem tudjuk mikor érkezik, mert rendszeren 2—3 órá késik. Mult pénteken pedig majdnem szerencsétlenség történt. A Budapestről jövő személy, illetve vegyes vonat a soroksári állomáson beleütözt a pályája elé tolt lörckba s abból 2-ot öszszetört. Egyedüli szerenese, hogy lassan haladt, mert különben emberélet is esik áldozatul.

Vigyázz!!! Raichl Nándor apatini kereskedő máhuját az államvasút budapesti pályaudvarán meghajtorok megvizsgálták és ez alkalommal egy pár gyemant fűbevaló tűnt el; minek folytán panaszt tett a fovarosi rendőrségnél.

Újvidék és Pétervárad közt fenálló közlekedésünk holnapot kezdve, mikor a hajó-híd felszedetik — csónakokon fog történni.

Jegyzői vizsgálat letettek f. hó 15—16-án: Metz Ferenc, Eiman Elek, Allaga Pál, Bogyo Ottó, Ody Kálmán, Schüsler Dezső, Ambrasits György, Nopper Ferenc, Hajdú Pál, Beresényi Jozsef, Thurszky János, Joánovits Lázár, Nagel Gyula, Popovits Jenő, Bikiczki Tamás.

Zongora-tanításra ajánljuk egy művelt fiatal ember a legutányosabb feltételek mellett. Bovebb felvilágosítással szolgál e lapok szerkesztője.

Gerőfy Andor színgazgató előadásra még elfogadta Bárczy Géza és Fellegi Lajos munkatársaink bohózatát, a melynek „Családi tanács” lesz a címe. Gaál

salondráma, s a polgári színmű, sőt a tragédia is tárgyalt vette. Még csak a népszínmű nem foglalkozott vele. De Vidor Pál ott is költői megejtést talált számára.

E népszínmű valóságos nyereség mai meddő dramairódmű viszonyaink között. Örömmel dicsérünk, talán tulzottan is, mert olyan sokszor keil ócsárolnunk. A mesét csak elmondtuk valahogy, de a kidolgozásról már éppen nem szólhatunk.

Az látni kell. Juczika és Matyi enygelésit nincs toll, mely eléggé híven leuhatja. Az csupa eredetiség, humor s játszi pajzánzás. A mellékalakok egytől-egyig sikerültek. S Vidor meressen játszik a tragikum és komikummal. Pl. abban a jelenetben, midőn János megtudja, hogy felesége már másé volt, mielőtt az övé lett volna, s a kis Irma a feleséggé s nem Amikő, fájdalna legmegrazóbb kitörése idején, midőn maga a közönség is a tragikum közvetlen befolyása alatt áll, midon tehát a szerzőnek óvakodnia keil valami komikumot idevegyíteni: megjelenik a rezeges egyház, s most már haragdúsr kérdi, hogy vajon mind a 24 gyertyát meggyútsa-e az oltaron? János azt feleli rá: Gyútsad meg öreg az egész világot!

Csak egy lajszalna függ, hogy a magasztos le ne süllyedjen a nevétségbe. De Vidor ugrátszák mestere az érzelenfestésnek, s tudja, hogy meddig szabad mennie! Nincs okunk tehát azt hinni, hogy népszínműirodalmunk napja Tóth Edével lehangyolott.

Vidor Pálról sokat remélhetünk. Vajha ezt mondhatnók a többi népszínműírókról is!

De Csepreghi kivételével, a ki immár elment, a hová Tóth Ede is, aüg akadunk figyelemre méltó népszínműíróra.

Nem habozunk kimondani a „Vörös sapka” írója Tóth Ede után első helyen áll.

Müller Gyula.

Ferenz karnagy írt hozzá zenét. Ha az előadás sikerült lesz, színgazgatóink Zomborban is előadják.

Siketítő csók. Mután nálunk sínes hiány szerelmekben, szükségesnek tartjuk, miszerint a csók bizonyos nemének veszélyességére figyelmeztetjük őket. — Ugyanis Bécsben egy csinos fiatal leány egy orvsnak pruvla orvosaszlá, miszerint távolról megérkezett kedvese a viszontlátás örömeiben fülön csókolta, mire rögtön siketőség tapasztalt. A tanár konstátálta, hogy a fill gyulladóban van, a mi csakis e csók által okozott rázkódásnak tulajdonítható. — Tehát szerelmek — óvatosan a csókkal.

Irodalom.

A „Képes Családi Lapok” 10. szám tartalma: Az én jó Jakabom, rajz, (vége) irta Komcsy Lajos. — No nézz resin költemény, irta Gyurkovics Béla. — Percy hadnagy, beszélek, (vége) irta Friedrich Frigyes, fordította Halmágyi F. Gyula. — A minden betegség gyógyítója, rajz, irta Zádor Gyula. — A nép lyrái költesztéről; irtókészlet, (vége) irta Dr. Kerkgyártó Gyula. — Herceg, mint lakatos legény, beszélek, (folyt. kov.) irta Mühlbach Luiza, fordította Miliesz Béla. — Heti tarca (Szemétfalva) irta Bartha László. — Banat és szerelm, novella-pástelem, irta Nanana. — Beethoven „Sonatai”, a hangverseny-identy alkalmából, irta Calligraphus. — Kejnyagorázat, — Mindenféle. — Képeink: A „Villa Giuseppe” Fiume alatt. — Zivatar idején. — Bal előtt. — Melléklet: A „Mélyhíntok” című regény 145—160 oldala.

A 11. szám tartalma: Az én jó Jakabom, rajz, (vége) irta Komcsy Lajos. — Telen, költemény, irta Jeky Aladár. — Percy hadnagy, beszélek, (vége) irta Friedrich, fordította Halmágyi F. Gyula. — A nép lyrái költeszte, (vége) irta Dr. Kerkgyártó Elek. — A házaér, rajz a múltból, irta Levai Sándor. — Herceg, mint lakatos legény, beszélek, irta Mühlbach Luiza, fordította Miliesz Béla. — Heti tarca, (korona-orv. választás. Karácsony előtt, irta Halvány Ifjú. — A sorról, (ajánló azoknak, kik szeretik, irta Kohn Mánó. — Karácsony előtt, szociálizáció-művelés utasítást jelenet, irta Zoltán. — Megkérdesem, költemény, irta Perényi Kálmán. — Kejnyagorázat. — Mindenféle. Képeink: „Udvolegy Mária.” — Torokfűs medlyis Kuzelkötiben. — Zardabai iskola Trojában. — Levelhalakból. — Melléklet: A „Mélyhíntok” című regény 161—176 oldala. Előzetesben Meher Vilmosnal, Budapest, IV. ker., papovede-utca 8. sz. Egész évre 6 fnt, fél évre 3 fnt, negyed évre 1.50 krt.

A magyar lyrái költeszet legszebb virágából nagy díszrel kiállított kötet jelent meg ugynevezett „album” alakban, Meher Vilmos kiadásában. „Virágok kert” a címe és Szász Károly gyűjtötte össze, ki igazán a legszebb virágokat választotta a magyar költeszet különböző korszakából. A „Virágok kert” sokat magába foglal költesztünk mezejéről. Az öszszállításból kitetszik, hogy kolto keze rendezte, és hogy csakugyan van szűkség anthologiára, az ilyen munka leginkább indokollatja, melynek tartalmságát és kiallítás ténye a könyvnyacon is feltűnő teszi. A magyar dalnokok egész sora követi egymást; összesen 85 köto van képviselet. A regiek közül Beresényi, Bozsa, Czuczor, Gsokon, Dobrentey, Erdélyi János, Kotvos, Ferenczy Teréz, Garay, Kazinczy, Kenyhi, Kis János, a Kisfaludyk, Koleszy, Loszky, Sárosy, Sükei, Tompa, Virág, Vorosmarty, azantán Petőfi és Arany egészen a legutabbi generációig. Az „Virágok kert”-ben a magyar muza dalnokai szólnak meg. Az album 240 oldalra terjed, velnapírtúra nyomon. Magd minden költeményt díszes inzelettel nyit meg; ezenkívül szép illusztrációk emelik ékesseget. Több Morelli művészi vége elő került ki. A magyar könyvtácon eddig pártatlan gyönyörű, színes nyomású virág-kepek hely lapokat képeznek, melyekből rövid költeményeket. A színes angoi vaszonnal borított, szétlét táblákban gazdag aranyos czíráruk, szépen stilizált ornamentika, melybe a címet feltűntető talba van foglalva. Az önműpi, karácsonyi és újvi könyvpiacznak minien-estre főnyes darabja. Ára 12 fnt.

NOVELLA-TÁR.

A boszuálló Jehova.

(Elbeszélés.)

Írta: Bányai Géza.

(Folytatás.)

Szegény Paula úgy meg-megborzong a gyilkos barlang előtt, hanem azért mindig lekíséri anyját a barlang úregébe s óva inti szülőjét, hogy tartsa vissza lehelletét.

Néha csak a két lány jön a barlanghoz, s míg Aranka aztán lenn a völgyben a vörös földben vintó voroslevél, fehérvirágu drórerer rotundifoliából csokrot kötoget anyjának, az alatt Paula nagy figyeivel le szót egy öreg szekeji pasztor újról, a ki sok regét tud mondani a gyilkos barlangról, s ismeri minden kereszt szomorú történetét.

Is most is azokról beszélnek; az öreg most végezte be egyik kereszt történetét s Paula már másik felől kérdez:

— Hat az a kicsi kék kereszt Gábor bácsi — kié?

— Arról most nem beszélékgyelmed.

— Az a korsósrú a hajta la? Ejnye no, arról tán nem is beszélünk, nagyon szomorú egy história az.

— Oh mondja el Gabor bácsi!

— A ki ott fekszik, annak a kis lánykának a szüvíben lehetett a legnagyobb búbanat a világon. Sokszor eljárt ide szegény, mindegyre csak azt láttam, hogy es meg es meg itt van, ha sít a nap, ha és.*) Egyszer aztán kérdeztem tőle: mi jártaban vagy itt lugom? Azt felelte, hogy faj edes szülőjének a szeme s szemvizez hord neki a barlangból. En szomorú arcára néztem, s azt mondtam magamban: nem az anyád szeme faj olyan nagyon, hanem inkább a te szüved. Egyszer aztán nem jött ki a barlangból többet.

No hát annak a lánykának az a históriaja, hogy ő is, mint sokan, elment Bukarestbe szolgálni, pedig vo-

*) esk.

legénye volt, hanem hát biz a vőlegény is olyan szegény volt, mint ő: ki kellett hát mennie no, hogy pénzeszkét gyűjtson; mikor aztán visszakerült, igaz, hogy hozott pénzt, de hozott még egyebet is: karikákat a szemére, alatta — — nem érti ezt a kisasszony. Elcsábította no egy gazdag bojár szegényt. A szerencsétlen lány aztán bűnbánó vallomást tett vőlegényének; pedig a ki a szüke látt, az tudja csak, hogy nem volt bűnös; a vőlegény aztán azt mondta, hogy semmi baj sincs galambom; azóta én is szeretem valamit, te is, megéllünk, csakhogy ezután már nem tudak úgy szeretni, mint eddig; hanem azért elveszlek, mert úgy ígértém. Hej! a gangos büszke paraszt!

A szegény leány azóta kezdett szemvizért járni ide. — De ne te ne, a kisasszony is megsirattja szegény Juliskát; ugy-e mondtam, hogy ez a legszomorubb história.

— Ah, a nyomorult menyasszony! suttogá Paula s szeméi félelmes tüzből lángoltak.

— Hát hiszen igaz instálom, hogy nyomorult volt szegény, mert az az igazi nyomorult, a kinek nincsen gyámola; neki pedig senki gyámola sem volt ott az oláhok közt, a ki megvédte volna. Ah, de másképp . . . no, de hagyjuk békében.

— Szegény leány!

Erre aztán mindketten elhallgattak, de beszélt helyettük a fák közt zúgó szello, a mint suttogó szóval le-lécsalt egy-egy elszárgult levelet ágáról; ejh! ez is olyan szomorú beszéd, s oda lenn a völgyben, annak a virágot szedő lánykának is oly fájó dalba olvad ajaka.

— Gábor bácsi, hát aztán hol lehet kapni azt a szemvizet!

— Az ott benn van, egészen benn; kis válucskában szoktak felolgni azt a tiszta, erős bűdös, közsgu vizet, a mint a sziklafalról lecspeg. S ez az csipős viz olyan erős hatásu, hogy félvakok is gyógyulnak meg már tőle.

— Mutassa meg, hol van az, én is szeretnék be-lőle anyámnak vinni

HIRDETÉSEK.

Alkalmas

karácsonyi és ujévi
ajándékokul
még csak egy hétig
KELLNER MÁRTON

látészersz Zomborban, fútozta Falcozine ház.
Falcozine Gusztáv ur üzlete mellett.

Nagy választéku újonnan érkezett, minden kigondolható szerkezettben

hadi-látcsőveit

használhatók:
színházban, mezőn
és tengeren, továbbá

színházi látcsővek

(Operngucker)

górcsővek, lupe-k, nagyító tükrök, schwajzi rajzszerek, kipróbált Aneroid légmérők (Barometer) ugyszintén szoba-ablaki-, furdői- és folyadék-nyommérők s egyáltalában nagy választék a szakmába vágó tárgyokban, u. m.: szemüvegek, orrcsipek, lorgnetek hegyi-, jegecz- és crom-üvegből, füstölt, szürke üvegek, focussal, beteg és fényképrázó szemek számára.

Egyszermind tudatom a n. é. közönséggel, hogy egy szemérvővel (Optometer) rendelkezem, mely műszerrel azon kellemes helyzetben vagyok minden vevő szemekem latképeséget pontosan meghatározni, e szerint tölem minden vevő szemekem latképeségéhez mért üveget kap.

Kiváló tisztelettel Kellner Márton látészersz.

8-8

Mindenféle javításokat, melyek szakmámban vágunk, elfogadok

— Jaj drága szentem, veszedelmes hely az, kivált ilyen tiszta időben. Nagyon haragos ilyenkor az „örög.”

— Ej, dehogy, jól visszatartom a lélekzetet. Jöj-jön, csak — s condrájánál fogva unszolta Paula az öreget.

— De hát akkor ugy legyen ám! s erre mindketten visszafojtva a lélekzetet, beléptek a barlangba. Az öreg ment elől, utána Paula, ki újra érezte azt az elhódító édes érzést, melytől — testének minden idegét kejes reszketés állta el. Az óriás erősen futta lehelletét. Az öreg ugy nézett ki, mint valami óriási rémálmatnak undok sarga torka. Már közel voltak a válucskához, (10 lépés a barlang hossza) midőn egyszer csak egy irtóztató sikoltást hall az öreg székely, egy örgyöngve kiejtett szót: Jenőm! s a másik pillanatban már a szegény lány halva volt. Az öreg ajkán is ott lebegett már a „Jézus Mária ne hagyj el”, de megörizve lélekjelentését, lélekzetét még mindig visszafojtva, ölbe kapta a szerencsétlent s rohant vele ki a szabad ég alá. Ott letéve a pázsitra, költogetni kezdé, gyűgyögő szóval, gyöngéd ápolással. Mindhiába . . .

(Folytatása következik.)

Közgazdaság.

Heti jelentés a budapesti gabonátörszéről.

Budapest decz. 18. 1882.

Steiner Jozsef és Társa termény, gabona és bizományi üzlet czég-jeleltése.

Járhatlan utak megakadályozzák a nagyobb hozatalt. Mészkelt kinnait és kedvező vételkötvetni mellett, az iranyzat megsej-lindult. Piacunkon külföldi vevők magas árak fizetése mellett, nagyobb mennyiséget vásárolnak, és ennek forgalom fejlődött kész árukban ugy rögtön mint későbbi szállításra. — Buza 20 körül emelkedett. Mai árjegyzésünk: Tiszavidéki, pestmgyeji és fehérmgyeji 78-79 k. 9.50-9.70, 78-80 k. 9.80-10.-, 80-81 k.

NYILTTER.

STREIZINGER LAURA Zombor
JANOVITZ MÖR H.-M.-Vásárhely
jegyzések.

Felölös szerkesztő:

MÜLLER GYULA.

Kiadók és laptulajdonosok:

Nadasch, Muzsik és Partlics. —

HIRDETMÉNY.

Alulírott bator vagyok a n. é. közönség tudomására hozni, miszerint a rozsz idő-járás következtében üzletemben többrendbeli árucikkkel nagyobb mennyiségben, u. m.:

téli Merino és Finisch alsó ingek és nadrágok, — téli harisnyák.

Oxford-ingek 1.50, 1.60, 1.80 és 2.— forint.

Téli finom bélelt kesztyűk, nagy választékban selyem-esernyők,
finom szövet-esernyők felhalmozódtak.

Elhatároztam magam ezen árucikkeket saját bevásárlási áron eladni, és kérem a n. é. közönséget ezekről személyesen meggyozodni. — Egyszermind bator vagyok üzletben kapható más cikkeket, u. m.:

kalapok, sapkák,

— férfi, gyermek és nők számára.

Kézi és uti bőrröndök, fehér chifon és tarka kreton ingek, férfi nyakkendők. Pénz-, dohány- és szivartárczák nagy választékban. Valódi fekete borostyán-szipkák. Séta-pálczák. Férfi selyem-kendők. — Egyszermind bator vagyok a n. é. közönséget

karácsonyi és ujévi ajándékaimra figyelmeztetni,
minthogy azokkal is igen szép választékban szolgálok.

4-3

Mély tisztelettel

Müller Nándor.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

GRANICHSTÄDTEN TESTVÉREK

Budapestről, Kristóftér 2. szám,

ajánlják dűsan felszerelt

RAKTÁRUKAT

mindennemű arany, ezüst, ékszer és zsebórákban.

3. SZ. Az áruhelyiség: 3. SZ.

„Vadászkürt” szálloda 3. SZ.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.